

Budapest válsága.

Az agyonsanyargatott és ép ezért örökösen nyugtalan Budapest előrelátható sorsa beteljesedett. Az a hozzá nem értés és lelkiismeretlen gazdálkodás, mellyel a keresztény községi párt a főváros ügyeit intézte, meghozta a legteljesebb zűrzavart, a csődhöz közelálló pénzügyi helyzetet, s ennek természetes következményeképpen a város tanácsának vízbefulókéhoz hasonló mozdulatait. Alig mulik el nap, hogy ne kerülne nyilvánosságra a tanács valamely intézkedése, melynek nyomán adók emelkednek, illetékek aranyparitásra szöknek, s az élet egyre elviselhetetlenebb és drágább, s most a tanács előleget kér az augusztusi forgalmi adókra azoktól a vállalatoktól, amelyek ezt a kedves adónemet általánosan fizetik.

Tehát előlegkérés! Budapest polgárságának legmagasabb szervezete, a székesfőváros, a pénzügyi gazdálkodás bohémformájához, az előlegkéréshez folyamodik, akárcsak egy könnyelmű fiatal ember, aki már a hónap első felében elköltötte egész keresményét. Most kapott a város száznyolc milliárd kölcsönt a kormánytól s mennyi előleget és kölcsönt kér illendőan milliárdos üzemektől!

Bármelyik részét tekintjük is a főváros pénzügyi gazdálkodásának, nem látunk mást, mint a veszített kapkodásnál. Öt év gazdálkodása maga kábitó, de végeredményben üzletes elszavaival semmit sem teremtett, de olyan kiadásokat rótt a város háztartására, amelyek ömkelegében nem tud eligazodni a tanács pénzügyi osztálya. Olyan helyzet állott elő, amelyben a város évi háztartásának kiadásai nem hozhatók egyensúlyba a bevételekkel, a költségvetési hiány pedig évről-évre nő és összege, ha így tart tovább, előbb-utóbb okvetlenül el fogja érni a város egész vagyonát. Akkor pedig itt van a csőd és ez egyhetedrészben államcsőd lesz, mert Budapest polgársága Csonka-Magyarország lakosságának ép egyhetede.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: Budapest válsága

Forrás: .....

Pesti Hírlap

Bp

1924. 8. 9.

Egyébről nem hallunk a városházán, mint merésznél-merészebb, magyarán törvénytelennél-törvénytelenebb pénzügyi reformokról. Legujabb ötletük a hirdetési adó, amelyhez a kormány állítólag már hozzájárulását adta volna. Nem tudjuk, hogy a kormány mely tagjától kaptak biztatást a városi urak, de abban nem akarunk hinni, hogy báró Korányi Frigyes pénzügyminiszter fedezné a nevével ezt a lehetetlen adónemet. A pénzügyminiszter ur világlátott és nagyműveltségű ember, aki élettapasztalatait nem amugy hirtelenében szerezte a városháza valamelyik elegáns berendezésű hivatali szobájában. A pénzügyminiszter ur követünk volt Párizsban és látta, hogyan kelt új életre a háborúban megdermedt francia kereskedelem és ipar. Látta a boulevardok fényzőnös esti életét, melynek lelke a kirakat és a hirdetés. Olvasta és, úgy tudjuk, nagyon szorgalmasan olvasta a francia újságok nagy- és apróhirdetéseit, s lelkiismeretesen jelentette a kormánynak a háború utáni Franciaország gazdasági viszonyait, ezeknek változását és e változások modern trombitáját, a hirdetést! Vegye elő báró Korányi Frigyes pénzügyminiszter ur azokat a jelentéseket, amelyeket báró Korányi Frigyes, Magyarország párizsi követe küldött, s amelyeket mindig a hirdetésekben olvasható árak támasztottak alá. A hirdetések teszik valójában szabaddá a versenyt. Mindig ezek indítják meg az olcsóbbodási hullámot, mert nincsen gazdasági ág, amelyben a hirdetésnek, az olcsóbban kínálgató és jobb árúnak ne volna árnivelláló hatása. A gazdasági élet lüktetésében a hirdetések megannyi kis motorok, amelyek kisebb országokban gyors, világvárosokban szédületes iramot adnak a gazdasági élet vérkeringésének. Csak beteg, vagy fejtetlen agynak rúthat eszébe a hirdetéseket

Osztályozás

Tárgy

389.6

Hely

Idő

"1924"

Személy

(iz.) (megadóztatni, mert hisz a gazdasági élet egész kategóriái számára elviselhetetlen mértékben

drágulnának meg az adóval terhelt hirdetések, így javarészen elmaradnának a kis gazdasági egzisztenciák hirdetései, de át kellene háritani az adót a nagyobb hirdetőkre is, ezek száma is csökkenne és így végeredményben egyre többen volnának, akik a felcsigázott hirdetési árak miatt nem tudnának résztvenni az árukinálásban.

Még azt is tervezik a városházi urak, hogy hirdetési adó alá vonják a kereskedők kirakataiban az árjelzéseket és minden felírást vagy jelzést, amely a figyelmet a kirakatban levő tárgyra irányítja. Eddig azért büntették a kereskedőt, mert az árakat nem tüntette fel a kirakatokban, most pedig egyenesen rákényszerítik, hogy jól felfogott takarékosági szempontjából ne hirdesse árait. Ezzel lóra ütetik a tisztességtelen kereskedelmet, mert a közönség sohasem lesz tájékozva az összes mutatkozó ákról.

Ez nem mehet így tovább. Mindig a kereskedelmet és ipart megnyomorítani: nem lehet kormányprogram! Ép eléggé próbára van téve a kereskedelem és ipar teherbíró képessége, újabb adónemeket, állami jövedel